

NYARALÁS UTÁN...

Egy hétig az ember pihen, kikapcsolódik, aztán hazajön, és – pótlandó a kiesett információkat – átolvassa az újságokat, bekapcsolja a tévét, és ismételtelen elszórnyed.

Bayer Zsolt „gyakorló elmeháborodott”-nak titulálja Haraszi Miklóst (ATV Pénteki sajtóklub), ugyanitt az Orbán-könyvben található „készült a Magyar Királyság 1001. évében” kapcsán megemlítődik, hogy itt mindannyian Árpáddal jöttünk ide, mire egy kollégája nevetve hozzát teszi: „...bár, lehet, hogy ők (írtds ellenzék) Szakasis Árpáddal jöttek”.

Matolcsy 7-10 milliárd dollár körülire becsüli a reménybeli olimpia költségeit, ami – gondolom – Vágner úri magasság sokunk számára. (Drága Sztrovacsek, ne mondj ilyent, annyi pénz csak a számtanpéldában létezik!) Miből? Vagy mi helyett?

Hídember, Bánk bán, autópálya... Ezekre lassan már fásultan legyintünk.

Orbán Viktor helyreigazít: nem bevándorlók! Munkás kezek kellene! Csak hogy azokhoz a kezekhez komplett test is tartozik, némelyikhez másik test, testek: feleség, férj, gyerek formájában. Nekik pedig lakni, élni kell valahol, mert ugye azt O. V. sem gondolja, hogy reggel hétre ideküldi a határon túlról a „munkás kezet”, majd du. négykor ugyanez a kéz visszautazik a testhez?

Amúgy nem én félek – mint „bolsilíbsi” (Istenem, de hülye szó!) olvasó – az esetleges idegenektől, hanem az ún. nemzeti odalon állni vélő honfitársaim.

Miért akarják elhitetni velem mindenáron, hogy itt csak a jó és erején felül teljesítő kormány küzd a mindenben galád, romlást akaró ellenzékkel? (Lásd „3 év alatt 6 év munkáját”. Nem is tudtam, hogy a kormányzati munka normálható. Sztahanov, ha ezt megérhetted volna!) Amúgy tényleg, nekem is feltűnt a Kovács és a Medgyessy szemében lobogó gonosz tűz, és mintha a szemfogaik is egyre nőnének!

Egyszóval: miért ássuk tovább a lövészárkokat, amelyeknek a költségeit mi álljuk? Miért? Talán a Fidesz tudja a választ, viszont jövőre – úgy vélem – azok a sokat emlegetett polgárok is tudni fogják.

FEHÉR GÁBOR
Budapest

NYÍRSZOVÓ

Borítékolni lehet, hogy Eörsi István következetesen szabadelvű magatartásának és megnyilvánulásainak legutóbbi prognózisa, mely szerint országunkban „nem is olyan soká” számolni kell a már reményeit is elvesztett roma lakosság radikálisabb fellépéseivel, a népnemzeti, konzervatív (szélső)jobboldali körökben dühöt vált ki.

Magyarságellenes, „idegen szívű” mentalitást tükröző, zavarokeltető jóslatnak, a szép, új világot megálmodó, az erős kormány elleni bomlasztó eszme-futtatásának bélyegzik majd a köziró-gondolkodó szavait, „akinek az a jó hír, ha minél rosszabb”. Ettől még Eörsi következtetése reális alapon áll...

És nem kívánom kisebbiteni szavainak súlyát, amikor visszaidézem a roma értelmiség néhány képviselőjének már a hetvenes-nyolcvanas években hangzottatott véleményét. Elmondták, hogy a legnagyobb hazai kisebbség helyzetének megoldatlansága egyfajta „időzített bombaként” ketyeg a magyar társadalomban.

Ezek a megállapítások „elbűjva” jelentek meg szociológiai felmérésekben, kis példányszámú kiadványok interjúiban. Erdemben senki nem figyelt oda.

A témához kapcsolódik egy kis kitérő.

A pártállam összeomlása előtt tíz-tizenkét évvel egy Szabad Európa Rádiót hallgató spontán társaságban meglepődve értesültünk a müncheni adásból, hogy a Tito halála utáni, a már bomlani látszó Jugoszlávia déli területein az albán lakosság népszavazatának üteme sokkal gyorsabb, mint a szerbeké, és ez a tény lehet a délszláv állam szétesésének egyik okozója. A koszovói albánok ugyanis – hangzott

az előrejelzés – előbb-utóbb autonómiát követelnek.

Nos, Magyarország egyes északkeleti régióiban a cigányság lélekszáma már most eléri a 20-30 százalékot.

Könnyen kiszámítható, néhány évtized múlva magától értetődő lesz, ha az itt élő romák „Martin Luther Kingjei” a mai-nál sokkal nagyobb szerepet kérnek-követelnek a cigányság számára a többségi társadalomtól. Netán valamiféle autonómiát, de parlamenti képviselőt mindenképp.

Ha a kormányok négyévenkénti rotációjának idevonatkozó következményeit vesszük figyelembe, akkor – és itt utalok vissza Jugoszláviára – a távlatosabb gondolkodás romaügyben újból és ismét késik, elmarad.

És nekünk is lesz „koszovói kérdésünk” „Nyírszovóban”.

KRIZSIK ALFONZ
Budapest

BÚCSÚ

Rövid, alig feltűnő hír adta diszkréten tudtul a népnek, hogy a népszerűségi lista éllovas politikussője elment a csíksomlyói búcsúba. Feltehetően zárándokként. Mert nem jelent meg sehol a hír, hogy hivatalos látogatásra meghívták volna.

En meg azon gondolkozom, miért éppen most, és miért nem 1990 és 1998 között. Vagy majd 2002 után? Amikor valóban magánemberként zárándokolhatna, és nem a feltűnéseért. Nem beszélve a költségekről. Hiszen az ország legnépszerűbb politikussője sok minden mellett talán azt sem tudja, hogy amíg valaki politikus, meg kell gondolnia a tetteit, akár ha magánemberként kíván is cselekedni. Mert át lehet úszni a Balatont, lehet a legfeltűnőbb kalapokban pompázni, meg lehet vétózni a köztársasági elnök döntését, és el lehet könnyedén engedni a békejobbot – ezek bocsánatos bűnök ahhoz képest, ha valaki egy törekeny politikai kapcsolatot veszélyeztet népszerűség-hajhász, meggondolatlan cselekedetekkel. Tudjuk, hogy folyik a kampány, és ilyenkor semmi sem szent, sem drága.

De azért jó lenne, ha a józan ész megszabná valahol a határokat.

Horváth Mária

HORVÁTH MÁRIA
Győr

Lapunkat rendszeresen szemlézi
Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

» **OBSERVER** «

BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

1084 Budapest, Auróra u. 11.

Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744

E-mail: marketing@observer.hu

http://www.observer.hu

A Tízánál
leginformatívabb
rádiója

Civis Rádió

Debrecen, Piac u. 28/C
Tel.: (52) 525-325
Fax: (52) 525-333
Értékesítési Iroda:
(52) 525-347

91,4 Mhz